

BABY-BOOMER

ZA PREDSJEDNIKA

TX: **VELIMIRCINDRIĆ**
FO: **ROMEO IBRIŠEVIĆ**

Boris Mikšić, čovjek čije su ime neki zapamtili iz doba zadnjih parlamentarnih izbora, sad je u novoj ulozi - onaj predsjedničkog kandidata

Ako u politici uopće ima nezavisnosti, nju si mogu priuštiti, da parafraziramo engleskog publicista Williama Cobbeta, samo bogati. A i među njima, samo će najpragmatičniji shvatiti da nezavisnost nije u odbijanju, već u izboru.

Čini se da je upravo na tom tragu Boris Mikšić, čovjek čije su ime neki zapamtili iz doba zadnjih parlamentarnih izbora. Počasni hrvatski konzul u Minnesoti, uspješni poduzetnik, utemeljitelj i vlasnik američke tvrtke "Cortec Corporation" koja se bavi istraživanjem, razvojem i izradom inhibitora korozije i drugih kemijskih sredstava, u posljednje se vrijeme u domaćim medijima sve češće pojavljuje u novoj ulozi - onaj predsjedničkog kandidata.

-i Kako biste opisali Borisa Mikšića prije odlaska u Sjedinjene Američke Države?

- Jedinac sam, rođen na zagrebačkoj Trešnjevci u posljednje vrijeme, kada

je život bio težak, a Trešnjevka neka vrst hrvatskog Bronxa, radnička četvrt gdje su se ljudi borili za preživljavanje. Tu sam, zapravo, naučio da čovjek mora puno raditi, ako želi nešto postići u životu.

Moji su roditelji poslije rata došli u Zagreb iz Karlovca. Tata je bio domobranski pilot, a mama je završila Filozofski fakultet i postala profesorica jezika u srednjoj školi. Živjeli smo u dosta teškim prilikama, svi u jednoj sobi, pa nisam mogao imati previše prijatelja. Bio sam prilično povučen i uglavnom sam se koncentrirao na školu. Bio sam uvijek odličan đak, a u Petoj gimnaziji imao sam najbolji prosjek ocjena u povijesti te škole. Potom sam i diplomirao na strojarском fakultetu.

Bavio sam se kao gimnazijalac i filmom, osnovao sam i filmski klub s kojim smo na festivalima amaterskog filma osvajali nagrade i u inozemstvu.

-i Zbog čega ste se odlučili otići?

- Odrastao sam u jednoj vrlo konzervativnoj hrvatskoj obitelji koja je vjerovala u te hrvatske ideale. Kada je došlo do hrvatskog proljeća, aktivno sam se uključio od samog početka i kada je to propalo, razočaran ishodom, zaključio sam da za mene ovdje budućnosti nema, pa sam odlučio otići u avanturu sa svojom djevojkom. Iz Luksemburga smo odletjeli čarter letom za SAD, i to s 37 dolara u džepu. Ispočetak je bilo teško, nismo znali jezik, prali smo podove po "McDonald'sima", sve dok na kraju nisam našao posao kao inženjer, a zatim je slijedilo sve ostalo.

-i Jeste li se u Hrvatsku vratili isključivo zbog politike?

- Da. Imam tu stan na Zelengaju, ured, tajnicu, a ovdje i poslujem već dosta godina. Imam i zajedničku tvrtku s "Inom", a Zagreb je i sjedište moje tvrtke za čitavu istočnu Europu. Ovdje provodim trećinu vremena, s tim da od rujna, kada počinje ozbiljna kampanja, selim definitivno ovamo i tu će mi biti baza. Ovdje ću biti stalno sve do izbora, a poslije ćemo vidjeti.

-i Vaše sudjelovanje na parlamentarnim izborima bilo je bez većih priprema. Je li to bio poznati prvi korak u političkom marketingu, gdje je cilj tek stvoriti ime ?

- To je bila kao neka generalna proba za ove predsjedničke izbore. Ja nisam profesionalni političar i ne živim od, već za politiku. Želio sam, jednostavno, vidjeti prolaze li moje poruke i ideje u narodu. Zbog toga sam se, namjerno, kandidirao u dvije izborne jedinice - za Zagreb koji je metropola i Karlovac koji je više ruralan, dakle s drukčijim profilom glasača i u obje sam prošao iznad očekivanja. Sve je to postignuto s anonimnim imenom, samo za tri tjedna.

-i Vaša obitelj, izjavili ste nedavno, nije baš bila za Vaš ulazak u politiku...

- Pa, nije, a nisu to od mene ni očekivali. Ja sam, naime, u Americi bio jako apolitičan i bavio sam se samo poslom. U neku ruku, to je za njih bio i šok. Nisu shvatili da je to ozbiljna odluka i razloge zašto sam se na to odlučio. Za mene je to bila velika odluka.

Budući da sam često ovdje i pratim naše medije, shvatio sam da Hrvatskoj trebaju nova lica, novi ljudi, netko od nas koji smo se dokazali u svijetu, da pokrenemo nešto, posebno zbog gospodarstva.

Vidim kako se ovdje radi i čini mi se da se može puno bolje po nekim drugim modelima koji su se pokazali uspješni u svijetu. Nezavisni smo, suvereni i sad nam treba uspjeh u gospodarstvu. Mislim da tu mogu najviše pridonijeti.

i Tvrdite da ste stranački neopredijeljeni. Kakvi su vaši temeljni politički stavovi?

- Svoje usmjerenje okarakterizirao bih kao usmjerenje desnog centra, iako se, naravno, u politici uvijek mora manevrirati lijevo-desno. Dakle, konzervativno, ali opet s puno energije i puno znanja. Stranački nisam opredijeljen, odnosno nisam opredijeljen još, što ne znači da me neke stranke već ne podupiru ili će me poduprijeti tijekom izbora. Prerano je reći koje su to, ali radi se o manjim ili srednjim strankama.

- Otkud uopće ambicija za kandidaturu za predsjednika države?

- Presudno je bilo to što mislim da su Hrvatskoj, ponavljam, potrebni novi ljudi koji imaju solidno iskustvo, koji ne ovise o nekim lobijima, o interesnim sferama. Ja sam spreman sam financirati ovu kampanju, jer mislim da na tom poslu čovjek mora imati jako čistu prošlost. Čim u to ulazite s nekim problemima, obećanjima ili obavezama iz prošlosti, onda to više nije prava stvar. Možda, ako ja i ne uspijem, to bude inspiracija drugima, jer je kod nas stvarno potrebna smjena generacija.

Za ovaj posao potrebni su ljudi s vizijom, ljudi koji bi postali lideri koje će ostali slijediti, jer bez vizije se vrtimo u krug.

i Mislite li da za provođenje izborne kampanje raspoložete s dovoljno vlastitog novca ili ćete morati imati podršku političkih sponzora?

- Mislim da s financijskim pokriva-

njem kampanje neće biti problema. Koliko treba, toliko ćemo potrošiti. Ja ne držim da je to bacanje novaca u vjetar, jer mislim da su ove poruke i ovo što će se odraditi u kampanji, dobro za budućnost Hrvatske i da to nije izgubljen novac. Dakle, ne samo promidžba mog imena, već i tih ideja koje će, nadam se, prije ili kasnije, preuzeti netko iz novih generacija.

- Vjerujete li da će glasači više cijeniti pogled sa strane, nego iskustvo življenja u sredini u kojoj želite politički djelovati?

- Kao hrvatski konzul, ja sam svakodnevno informiran, iako nisam fizički ovdje, o tome što se događa. Osim toga, stalno mi dolaze ljudi s problemima u čijem im rješavanju moram pomoći. Moja svakodnevna rutina je rješavanje konkretnih problema koji dolaze iz Hrvatske, isto kao i promidžba Hrvatske.

Osim toga, u nekim novim demokracijama imate trend da se biraju političari koji su imali neko američko iskustvo, netko tko se potvrdio u konkurentnom demokratskom društvu, i ja sam dobio puno potpore iz svih slojeva hrvatskog društva i bilo je vrlo malo ljudi koji su izrazili rezervu u tom pogledu. Mislim da je to više pozitivno nego negativno.

Agencija "Puls" napravila nam je jedno istraživanje o idealnom profilu kandidata. Šezdeset posto reklo je: netko tko je uspio u poslu ili znanosti, ali ne u politici i nikakav tajkun. Mislim da se na ovim izborima neće glasati za stranke, već za pojedince. Dakle, bez obzira je li pojedinac iz male ili velike stranke, mislim da ovdje ima šansu, dakako, ako ponudi transparentnost i ideje koje su bliske narodu. Očekujem veliki postotak izlaska na izbore, jer ljudi sve više počinju vjerovati da njihov glas nešto znači.

- Što je zapravo Grupa 100 i kako vidite Vaše mjesto unutar nje?

- Iako, iz obiteljskih razloga, nisam mogao biti na sastanku Grupe, potpuno

mi je jasno o čemu se tu radi i želio bih biti dio toga, jer je ideja odlična - da se, na neki način, organiziraju naši iseljenici iz čitavog svijeta i da se na organizirani način pristupi ulaganju u Hrvatsku.

Znamo da je to inspirirano od HDZ-a i to je u redu, ali ta opredijeljenost ne bi trebala postati jedna od izbornih tema, već stvarno ulaganje i animiranje naših iseljenika da ulažu u Hrvatsku. Pogotovo što znamo da je bilo i negativnih iskustava u početku, što bi ovaj pokret mogao promijeniti. Radi se o velikim sredstvima i to bi bilo dobro za Hrvatsku.

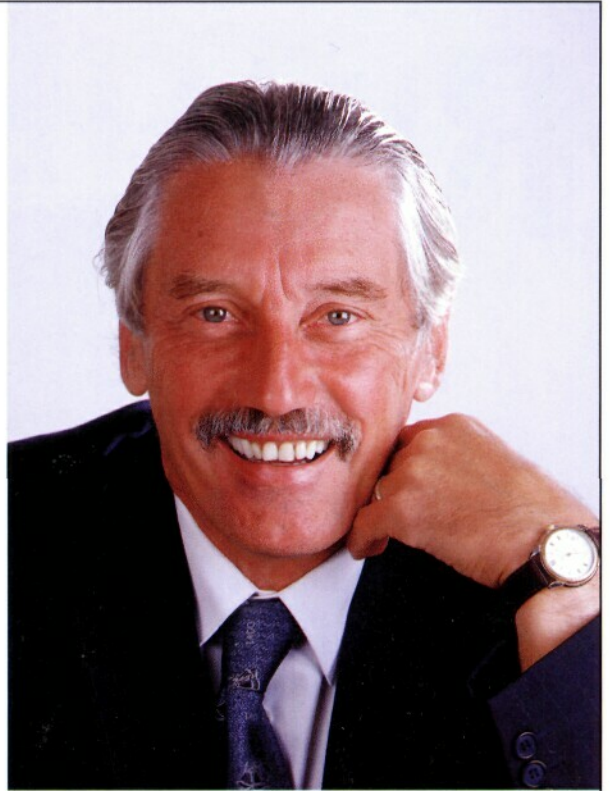
- Koliko ste trenutno poslovno angažirani u svojoj tvrtci?

- Toliko koliko to posao zahtijeva. Moj je posao vrlo složen i moram stalno biti dosta opušten, neopterećen stresovima. Zato drugi dio mog života i jest aktivno odmaranje. U tvrtci ne vodim samo poslovni dio, već sa svojim inženjerima radim i na razvoju proizvoda, gradnji novih tvornica, zatim investicijama, u marketingu i zapravo svemu, jer me zanima zaokruženi posao, a ne samo jedna stvar.

Moja supruga, koja već deset godina radi u tvrtci, sada sve više preuzima aktivnu ulogu zamjenjujući mene.

- Kojoj generaciji pripadate i kakvi su vaši pogledi na svijet. Što čitate, kakvu glazbu slušate i imate li kakav hobi?

- Budući da sam rođen 1948, ja sam generacija *baby-boomera*... Intenzivno se bavim športom, posebno tenisom i skijanjem. Imam kuću u Co-

'U Petoj gimnaziji imao sam **NAJBOLJI PROSJEK OCJENA** u povijesti te škole'

loradu, baš u blizini najpoznatijih američkih skijališta, pa supruga i ja tamo provodimo dosta vremena.

Isto tako, bavim se i športskim ribolovom, i to *deep sea fishingom*. Imam kuću i na Floridi, malu jahtu, a na Havajima penthouse, pa kad u ljeto počne sezona lova na velike sabljarku, redovito idemo tamo i natječem se na najpoznatijem turniru te vrste, Kona Open.

Od glazbe slušam Jimmy Buffeta koji je jako popularan u Americi, a koji izvodi mješavinu countryja i katarske glazbe. To je vesela, optimistična i opuštajuća glazba i to mi je najdraže, ali volim otići i na operu. Od knjiga uvijek mi je najdraži bio Hemingway. To me možda, na neki način, i inspiriralo da odem u Ameriku, a pojašnjava i moju strast za lovom na velike ribe...